

ناپلئون و آخرین شکست

18 ژوئن سال 1815، ارتش ناپلئون - مرکب از 72 هزار نظامی و عمدتاً داوطلبان هوادار ...

18 ژوئن سال 1815، ارتش ناپلئون - مرکب از 72 هزار نظامی و عمدتاً داوطلبان هوادار او در «واترلو Waterloo» واقع در بلژیک امروز (13 کیلومتری جنوب شهر بروکسل و 2 کیلومتری شهر واترلو) از ارتشهای 7 گانه متحده مرکب از سپاهیان آلمان، انگلستان، هلند و ... شکست خورد، و تاریخ جهان فصل تازه ای را باز کرد. ارتشهای متحده رویهم 118 هزار نظامی داشتند. تلفات نبرد شامل 48 هزار فرانسوی و 25 هزار نظامی متحدین بود. ناپلئون در پی شکست قبلی به جزیره ایل در مدیترانه تبعید شده بود که پنهانی به فرانسه بازگشت، فرانسویان از او استقبال کردند که دولتهای معاند سریعاً اتحادیه هفتم را علیه او تشکیل دادند، ارتش آلمان به فرماندهی فیلد مارشال بلوخر Bluecher با 50 هزار نظامی و متحدین دیگر به فرماندهی ژنرال ولینگتون Wellington انگلیسی با 68 هزار نظامی برای جنگ با او به حرکت درآمدند. ناپلئون تصمیم گرفت که ارتش آلمان را پیش از پیوستن به نظامیان تحت فرماندهی ولینگتون از میان بردارد ولی نیروهای او در جایی به نظامیان بلوخر رسیدند که زمین بر اثر باران شدید به صورت لجنزار درآمده بود و تاخت اسب و استقرار توپ در آن دشوار بود. ناپلئون منتظر خشک شدن زمین شد که نیروهای ولینگتون هم رسیدند. ناپلئون با آن اشتباه (تاخیر در آغاز حمله) و برغم جانفشانی نظامیانش شکست خورد و تسلیم شد. نبرد واترلو سه روز طول کشید و از رویدادهای تاریخ ساز جهان بشمار می رود.

در پی این شکست، لوئی 18 به سلطنت فرانسه بازگشت و ناپلئون به جزیره سنت هلن Saint Helena در اقیانوس اطلس تبعید شد و عملاً در زندان انگلیسی ها قرار گرفت. وی بسال 1821 در این جزیره دورافتاده درگذشت و در مورد مرگ او تردیدهایی وجود دارد. حکومت دوم ناپلئون - پس از بازگشت از ایل 100 روز طول کشیده بود.